

Je tu doba dešťů

Hana Zagorová

Tóny bouřily spinetem,
tys byl, můj milý, nad světem,
právě tónů přival náhle lásku smýval mou.
Z desky hrál pro mě sám pan Bach,
řek' mi soukromě, co je strach,
hudba bytem vlála silná, nenadálá tmou.

Je tu doba dešťů láskových.
Dlouhým žářem srdce popuká.
Je tu doba dešťů, já to vím.
Slunce nejde koupit za dukát.

Tóny lítají ovzduším,
ti, co neznají, netuší,
kdy jsou z lásky věčné
tóny závěrečné v nás.

Věčná hudba všech bachiád,
ztrácí dech, když teď ty i já

máme při vší smůle
víc než blízko nule krás.

Je tu doba dešťů láskových.
Dlouhým žářem srdce popuká.
Je tu doba dešťů, já to vím.
Slunce nejde koupit za dukát.

Tóny bouřily spinetem,
tys byl, můj milý, dítětem.
Právě při finále byl jsi nenadále sám.
K lásce hudba je stvořená
a když dohraje znamená
dlouhé velké ticho,
co teď právě v sobě mám.

Je tu doba dešťů láskových.
Dlouhým žářem srdce popuká.
Je tu doba dešťů, já to vím.
Slunce nejde koupit za dukát.

Je tu doba dešťů láskových.
Dlouhým žářem srdce popuká.
Je tu doba dešťů, já to vím.
Slunce nejde koupit za dukát.
Je tu doba dešťů.